

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quosdam felices esse eò, quòd extra patriam viuant, & moriantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ret? mundanum se esse pronuntiauit, totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabatur. Cui subscribens S. Gregorius Nazianzenus orat. 28. dixit: *Nobis omnis terra, & nulla terra patria est.* Adde quòd quibusdam sit magis gloriosum extra patriam & viuere, & mori. Alexander, in Olympijs præconio jus fecerat omnibus exilibus in suam cuique patriam redeundi, præterquam Thebanis: Tum Eudamidas, *Infortunatum*, inquebat, *praconium, sed vobis, ô Thebani, gloriosum. Solos enim vos metuit Alexander.* Ad consolandos Thebanos, sic interpretatus est vir animi solertis. Etenim qui permittit exilibus reditum in suam patriam, non metuit, ne moliantur vindictam. A Thebanis igitur solis metuebat. Si Thebanis gloriosum, extra patriam mori, cur non & Christianis? præsertim si patriam pro patria relinquunt militando; aut multò magis Euangelium disseminando? Nam his dictum est: *Omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.*

Matth. 19. 29.

V.

Psal. 18. 5.

Laëst. lib. 6.

Qui autem Apostolorum vult esse imitator, de quibus dicitur: *In omnem terram exiit sonus eorum*, quò longiùs à patria sua proficiscitur, eò Christi nomen prædicando clarior euadit. Ignis instar vehementer ardentis erumpere cuperet, si in angustias includeretur. Quem in modum etiam Diogenes, cuidam per conuitium dicenti, *Sinopenses te exilio damnarunt, Ast ego*, inquebat, *illos mansione*, significans se, quòd solum vertere juberetur, nibilo infeliciorem esse his, qui in patria mortem expectarent, nec exilium æquo animo pati possent. Non minùs enim miserum est, manere domi coactum, quàm coactum esse, foris exulare. Philosophus, cui quævis terra patria est, si jubeatur ire, exulatum, vnus tantùm ciuitatis exul est. At qui nusquam potest vel viuere, vel mori, nisi in patria, plurimarum regionum exul est. Itaque ex Plutarchi sententia, Diogenes mutarat patriam, nempe Pontum, & extremi Euxini littora, sed in melius; siquidem infelici alicui regioni ascripti potiùs censendi sunt, exulare. Præstat igitur non astringi patriæ, præsertim calamito-

Erasm. lib. 6. c. 12. Qua de causa argutè Stratonicus Mithicus Seriphi agens, hospitem

hospitem suum perconatus est, ob quam causam illic homines jubentur vertere solum? cumque ille respondisset, *Flagitiosos, apud Seriphios exilio mulctari: Quin tu, aiebat, aliquid flagitij committis, ut ex his loci angustijs emigres?* notans regionem esse incommodam, & oppidum frigidum. Tantum abest, ut sit miserum, extra patriam vel vivere, vel mortem præstolari, etiam ut sæpe contrarium sit calamitosum.

Apophtheg.
ex Plutarcho.

VI.

Et quid verò amittitur, si quis extra patriam mortem optat? Solatia, an lamenta amicorum? Bis moritur, qui morte sua videt etiam amantes suos occidi. Quid ergo amittitur, extra patriam? an virtus? an diuitiæ? an bonus aër? Nequaquam. Sæpe hæc etiam alibi augentur. Itaque Stilpo cuidam noxium esse exilium affirmanti, respondisse fertur: *Quibus tandem, & qualibus bonis priuat exilium, animine, an corporis. an fortuna? An judicandi, agendiq; dexteritatem, aut felicitatem aufert? hand sanè. An fortitudine, justitia, aut alia quapiam virtute priuat? Ne id quidem. Sed nec ullo fraudat corporis bono. An non aequè licet in aliena terra benè valere, viribus pollere, acutum cernere, & audire acutè; interdum verò multò magis, quàm si in sua terra quis maneat? Fortuna verò bonis exilium neminem exuit. An non visum est. multoties demum, cum exules sunt facti, potitos fortuna bonis splendidioribus? ut Phœnix, Themistocles.* Hic enim, teste Plutarcho, cum pulsus primùm Athenis, & mox tota Græcia, venisset ad Persarum Regem, ditissimus ab eo factus est. Quare magnifica dona, quibus à Rege honoratus erat, intuens dixit: *O pueri! perieramus, nisi perissemus.* Sicut ergo multis feliciter cessit, etiam testaceum flagellum, seu ostracismo in exilium ejectis, extra patriam vivere, ita & mori procul à suis vile fuit; sic fortasse saluantur, qui domi perisissent.

Stobæus
serm. 39.

Plutarch. in
Apophtheg.

VII.

Patriâ igitur carere non est malum, quia forti viro omnis locus patria est: immò sæpe bonum est, etiam eo nomine, quia multi domi ea carent & libertate, & autoritate, qua pollent foris. Hinc Socrates, teste Gellio, *non stultè exily libertatem, domesticam seruituti anteposuit.* Et de autoritate loquens Dominus ait: *Non est Propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua.* Quod alius Evangelista subiunctum esse testatur illis verbis: *Vitæ*

Gell. l. 13. c. 57

Matth. 13. 57.

que